

**[Lissa Mathiasen]**

gerne, at denne tidsfrist frem til 1993 blev fjernet.

Som det nok kan høres, er der mange spørgsmål, som vi finder behov for at få klaret af under udvalgsarbejdet. Det håber jeg vil ske, jeg tror det også, og derfor vil vi se frem til et positivt udvalgsarbejde.

**Karen Højte Jensen (KF):**

Da mit partis ordfører, fru Grethe Fenger Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Lovforslagets hovedsigte er at gennemføre EF-direktivet om tilnærmelse af de forskellige medlemslandes love og bestemmelser vedrørende forbrugerkredit. Formålet med dette direktiv er at tilnærme de nationale regler om forbrugerkredit, herunder specielt reglerne om, hvilke oplysninger forbrugerne skal have i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale. Denne tilnærmelse skal ske, fordi lovgivningen på dette område er meget forskellig i de 12 EF-lande, hvilket kan føre til konkurrenceforvridning mellem kreditgiverne i disse lande.

Direktivets sigte er således at fremme det indre markedes oprettelse og funktion og samtidig sikre forbrugerne i det store fælles marked et højt beskyttelsesniveau. Det sigte kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig.

Lovforslaget indebærer en klar forbedring af forbrugernes muligheder for at sammenligne forskellige kreditgivers tilbud. Man kan altså lettere, når man skal ud at gøre et større indkøb og ikke har råd til at betale kontant, overskue, hvilken af de forskellige kreditmuligheder der er mest fordelagtig, fordi loven bestemmer, at forbrugeren skal have besked om, hvad de årlige omkostninger for kreditten bliver, regnet ud i et fast procenttal. Forslaget er altså en styrkelse af forbrugernes stilling.

Det Konservative Folkeparti har bemærket, at tilsvarende regler vedrørende oplysning om de årlige omkostninger i procent allerede er indført i bl.a. Sverige, England og Vesttyskland. Reglerne i disse lande har ikke givet anledning til væsentlige problemer for de erhvervsdrivende, men selvfølgelig skal der gennemføres ændringer og justeringer i mange forskellige brancher, når lovforslaget træder i kraft, og jeg synes derfor, at det er rigtigt først at lade denne del af lovforslaget være gældende

fra 1. januar 1993. Dette giver dansk erhvervsliv en passende frist til at indrette sig på de nye regler.

Sluttelig har jeg med tilfredshed noteret mig, at visse af kreditkøbslovens særlige regler er medtaget i en forenklet og mere overskuelig form.

**Leif Hermann (SF):**

Undertiden kommer der jo noget rimelig fornuftigt ud af Danmarks medlemskab af EF, og dette direktivforslag – eller man kunne også godt sige det halvandet direktivforslag, som det jo i realiteten er – er udtryk for, at dette fornuftige nu også kommer forbrugerne til gode.

Det er jo en lang diskussion, som vi forhåbentlig hermed får afsluttet, en diskussion, der har stået på igennem en hel del år, i hvert fald siden man begyndte at behandle det direktivforslag, der blev vedtaget i 1986. Det centrale spørgsmål i dette lovforslag er spørgsmålet om omkostningerne ved indgåelse af kreditaftaler.

Jeg ved ikke, hvor mange indvendinger der har været fra dansk erhvervsliv og for den sags skyld også fra de borgerlige partier i tinget mod at fastlægge et princip, og nu har man så fundet frem til, at det skal være den såkaldte interne rentes princip.

Den interne rentes princip er i et bilag til lovforslaget forklaret på en ualmindelig ufolkelig måde, så jeg skal afstå fra at forholde mig positivt eller negativt til det, men blot gøre opmærksom på, at dette princip åbenbart er et, der kan fungere, idet det efter det oplyste fungerer i andre lande.

Vi synes også, at det er væsentligt, at man har brugt lejligheden til at indarbejde den gamle kreditkøbslov, som i øvrigt ikke er så gammel, i lovforslaget, så forbrugerne herved får en rimelig eller i hvert fald en væsentlig bedre oversigt over deres retsstilling, når det drejer sig om aftaler om kredit.

Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at nok synes forslaget rimeligt gennemarbejdet, og nok synes forslaget for sådan nogle som os, der jo har det som en pligt at læse sådan nogle ting igennem og sætte sig ind i dem, måske nok overskueligt og vel forståeligt. Men der er næppe tvivl om, at vi for det første under udvalgsarbejdet, som fru Lissa Mathiasen nævnte det, må gennemarbejde ganske mange spørgsmål, og at der, når lovforslaget til sin tid er ved-